

Μια μέρα στο σπίτι παίξαμε εγώ και τα αδέρφια μου κάποια στιγμή η μαμά μου είπε αν θέλουμε να πάρουμε μια βόλτα και εμείς απαντήσαμε ότι θέλουμε. Πήγαμε στο μαγαζί και είδαμε τον ξάδερφό μου να κομάρει το γκαζόν με κάτι θορυβώδεις και παράξενο. Ήταν μηχανή του γκαζόν.

Μόλις την παρακολούθησαμε προσέξαμε την μορφή της. Ήταν μεγάλη και είχε κοντή, είχε κόκκινο και μπλε χρώμα. Όταν γυρίσαμε στο σπίτι μας έκανε πολύ εντύπωση. Και ρωτήσαμε τη μαμά αν έχουμε και εμείς μια τέτοια συσκευή.

Την επόμενη εβδομάδα ήρθε στο σπίτι μας ένας κύριος και μας είπε ότι έφτασε εώς εδώ για να μας κομάρει το γκαζόν. Έτσι κι εμείς κοιτάξαμε πολύ παρατηρητικά πώς το κομάρει χωρίς να κλινόμαστε τα αδέρφια μας. Από τότε έφυγε στεναχωρημένα αλλά πιθανότατα συχνά στον ξάδερφό μου και τη βλέπουμε με όρεξη.

Εμείς δεν μπορούσαμε να τη χρησιμοποιήσουμε. Οι φόντοι που μπορούσαν ήταν ο θείος, ο ξάδερφος, ο παπός και ο μπαμπάς μας.

Όταν την παίρνουμε δεν ξέραμε τίπο
που ανοίξει με αποτέλεσμα να
πατάμε ότι κομπιούτουμε και να
είχαμε χάσει είδη 5 μηχανές.

Ένα μήνα μετά την ανοίξαμε και
καταλάθος ροφήσαμε ένα γατί γκρι. Εκείνη
την ώρα καταστράφηκε η μηχανή.
Πάντα όταν βρήκαμε ευκαιρία να
την δούμε και να την δουλέψου-
με πήγαιναμε δεν χάνουμε χρόνο.

Μακάρι να μην τη χάδαμε τη
συγκεκριμένη μηχανή. Εμείς το μόνο
που θέσαμε ήταν να την κάνου-
με τρενάκι.